

Οι γονείς σταμάτησαν να μας λένε να διαβάζουμε

04/03/2012

Το Βήμα - ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Τα «ζόρια» που περνά η ελληνική οικογένεια δεν αφήνουν ανεπηρέαστους τους μαθητές και τις πανελλαδικές εξετάσεις

Το Καματερό δεν ήταν ποτέ μια πλούσια περιοχή. Εδώ οι επιπτώσεις της κρίσης ήταν ήδη ορατές όταν για πολύ κόσμο ήταν απλά ένα θέμα στο δελτίο ειδήσεων. Οι μαθητές της Γ' Λυκείου στο 1ο Λύκειο Καματερού δεν θα πάνε πενθήμερη εκδρομή, κάτι που τους στενοχωρεί μεν, δεν είναι όμως το βασικό τους πρόβλημα. Κάποιοι έχουν και τους δύο γονείς τους ανέργους, σε άλλες οικογένειες οι γονείς είναι εργαζόμενοι μεν, απλήρωτοι για μήνες δε. Σχεδόν σε όλα τα σπίτια τα ζητήματα της επικαιρότητας και της οικονομίας είναι καθημερινό θέμα συζήτησης. «Οι γονείς μας ασχολούνται πλέον τόσο πολύ με αυτά τα ζητήματα που έχουν σταματήσει να μας λένε να διαβάζουμε» λένε.

«Οι μαθητές ετοιμάζονται για τις πανελλαδικές εξετάσεις έχοντας στο μυαλό τους σπουδές εντός Αττικής ή στρατιωτικές και αστυνομικές σχολές, επιλογές με αποκλειστικό κριτήριο τη "σιγουριά" που προσφέρουν» λέει ο Δημήτρης, πρόεδρος του 15μελούς συμβουλίου του 1ου Λυκείου Καματερού. Σκέφτεται ότι, ακόμη και να περάσει σε κάποιο ΑΕΙ ή ΤΕΙ, πάντα εντός Λεκανοπεδίου, «θα δουλέψω το καλοκαίρι και ύστερα σκέφτομαι να κάνω αμέσως τη στρατιωτική μου θητεία με την ελπίδα ότι όταν απολυθώ τα πράγματα στα οικονομικά της οικογένειας θα έχουν κάπως φτιάξει». Η περίπτωση του Δημήτρη και του Καματερού δεν είναι μοναδική. Ενα οδοιπορικό σε σχολεία της Δυτικής Αθήνας, του κέντρου, ακόμη και περιοχών που φαινομενικά είναι «υπεράνω πάσης υποψίας» όπως η Ηλιούπολη, δείχνει ότι τα «ζόρια» που περνά η μέση ελληνική οικογένεια κάθε άλλο παρά

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Κυριακή, 04 Μάρτιος 2012 20:12 -

ανεπηρέαστα αφήνουν τα παιδιά της.

Πολυτέλεια τα φροντιστήρια

Στο Καματερό τα ιδιαίτερα μαθήματα ήταν ούτως ή άλλως σπάνια ως ανύπαρκτα. Κάποιοι μαθητές σταμάτησαν και τα φροντιστήρια. Οι περισσότεροι από όσες οικογένειες δεν το έκαναν έχουν μειώσει τις ώρες ή απλά χρωστούν χρήματα. «Κάποιοι καθηγητές φροντίζουμε να κάνουμε έξτρα μάθημα εκτός σχολικού ωραρίου για όσα παιδιά το επιθυμούν» λέει η κυρία Μάρω Δημάκου, φιλόλογος, η οποία έχει παρατηρήσει πως «ειδικά σε μαθήματα όπως η έκθεση αργά ή γρήγορα η συζήτηση μέσα στην τάξη περιστρέφεται γύρω από την επικαιρότητα».

«Δεν είναι θέμα κόντρας ανάμεσα σε σχολεία και φροντιστήρια. Με την τεράστια δυσκολία που έχουν τα θέματα των πανελλαδικών εξετάσεων, λ.χ. στα μαθηματικά κατεύθυνσης, οι διδακτικές ώρες του σχολείου δεν αρκούν. Την ίδια στιγμή θεσμοί όπως η πρόσθετη διδακτική στήριξη που παρέχονταν δωρεάν στο σχολείο έχουν καταργηθεί. Αυτό σημαίνει πως το παιδί του γονέα που δεν έχει να πληρώσει ξεκινά με ένα μειονέκτημα» σχολιάζει από την πλευρά του ο μαθηματικός και πρόεδρος της Ε' ΕΛΜΕ (Πετράλωνα, Ταύρος κτλ.) της Αθήνας κ. Σταμάτης Νικολάου.

Ανεξάρτητα αν οι συζητήσεις μεταξύ μαθητών και καθηγητών για την επικαιρότητα προβλέπονται από τη σχολική ύλη, αυτό το οποίο προκύπτει ως συμπέρασμα είναι η απαξίωση των μαθητών για τους πολιτικούς. Απόρροια της ηλικίας και όσων ακούνε στο σπίτι τους; «Κάθε άλλο» λέει ο Γιώργος, μαθητής της Γ' Λυκείου στο 1ο Λύκειο του Καματερού. «Εμένα θα μου άρεσε να ασχοληθώ ενεργά με την πολιτική. Είναι αυτά που βλέπω τώρα που με εκνευρίζουν». Ο μεγαλύτερος αδελφός του εργάζεται ως ηλεκτρολόγος και το τελευταίο εξάμηνο «απλά δεν έχει καθόλου δουλειά».

«Μεγαλύτερη υπευθυνότητα»

Ο κ. Γιάννης Καρακωνσταντής, διευθυντής αυτή τη στιγμή στο 40ό Λύκειο Αθηνών, έχει περάσει περίπου 30 χρόνια στο σχολικό συγκρότημα της Γκράβας. «Παλαιότερα, στα τέλη της δεκαετίας του '80, είχαμε φαινόμενα βίας και χουλιγκανισμών. Πλέον αυτό δεν συμβαίνει, δεν θυμάμαι όμως ποτέ χειρότερη οικονομική συγκυρία από τη σημερινή». Στα αφτιά του και στο γραφείο του έχουν φτάσει πληροφορίες για οικογένειες μαθητών που έχουν δυσκολίες ακόμη στο να βρουν τα είδη πρώτης ανάγκης. «Σε συνεργασία με το

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Κυριακή, 04 Μάρτιος 2012 20:12 -

δεκαπενταμελές προσπαθήσαμε να τις εντοπίσουμε και φροντίζουμε να βοηθήσουμε αυτές τις οικογένειες με χρήματα και τρόφιμα. Είναι μια δύσκολη διαδικασία. Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από ένα παιδί που νιώθει ότι οι συνομήλικοί του το λυπούνται».

«Αυτό που εγώ διακρίνω είναι ότι επικρατεί μεγαλύτερος εκνευρισμός εντός και εκτός τάξης» λέει από την πλευρά του ο υποδιευθυντής κ. Γιάννης Καλουδιώτης. «Πάντως, και λόγω της συγκυρίας, τα παιδιά φαίνονται πιο προσηλωμένα στο διάβασμά τους, καταλαβαίνουν ότι το να έχουν το εφόδιο της μόρφωσης είναι σημαντικό και προσπαθούν περισσότερο».

Διαφορετική είναι η άποψη της κυρίας Γεωργίας Βαλωμένου που διδάσκει σχέδιο και τεχνολογία σε σχολεία της Γκράβας. «Ειδικά οι καλοί μαθητές αντιμετωπίζουν το διάβασμα και γενικά την υπόθεση της μόρφωσης με μια αίσθηση ματαιότητας. Σου λένε "ακόμη και να διαβάσω και να καταφέρω να περάσω στο πανεπιστήμιο, το πιο πιθανό είναι στο τέλος να είμαι άνεργος"» λέει. «Παλαιότερα ζητούσα από τα παιδιά να αγοράσουν διάφορα υλικά για το μάθημα, πλέον δεν τολμώ να το κάνω» συμπληρώνει.

«Πάμε σε δωρεάν στέκια»

«Θέλω να σπουδάσω Οικονομικά, ακριβώς για να μπορέσω να καταλάβω καλύτερα όσα ακούμε εδώ και δύο χρόνια» εξηγεί ο Κώστας, μέλος του 15μελούς μαθητικού συμβουλίου του 40ού Λυκείου. Και σε αυτόν, όπως και στους συμμαθητές του, η κρίση έχει επιφέρει αλλαγές στον τρόπο ζωής του. «Βγαίνουμε αρκετά πιο σπάνια έξω, κυρίως επισκεπτόμαστε ο ένας τον άλλον ή καθόμαστε σε πλατείες και άλλα δωρεάν στέκια. Ακόμη και όσα παιδιά δεν έχουν υποστεί μείωση στο χαρτζιλίκι τους κινούνται πιο "σφιχτά"» λένε οι συμμαθητές του.

Ο Γιάννης γεννήθηκε εδώ, οι γονείς του κατάγονται από την Αλβανία. Αυτή τη στιγμή φοιτά στη Γ' Λυκείου σε σχολείο της Ηλιούπολης. Τα δύο προηγούμενα χρόνια συνήθιζε να βοηθά περιστασιακά τον πατέρα του, που εργαζόταν ως ελαιοχρωματιστής, πλέον δεν το κάνει. «Υποτίθεται για να διαβάσω, στην πραγματικότητα γιατί ο πατέρας μου έχει σταματήσει να δουλεύει. Εδώ και κάποιους μήνες στο σπίτι μου συζητούμε την προοπτική της επιστροφής. "Επιστροφή" το λένε οι γονείς μου, για μένα θα είναι μετανάστευση». Κατά κάποιον τρόπο ζηλεύει όσους συμμαθητές του έχουν ακόμη τη δυνατότητα για «φροντιστήρια και άλλες τέτοιες βοήθειες».

«Μείναμε από επιχειρήματα»

«Μη νομίζετε πως είναι εύκολο να σου εκμυστηρευτεί ο άλλος, ακόμη και αν τον βλέπεις κάθε μέρα, ότι στο σπίτι του αντιμετωπίζει προβλήματα» λέει μαθήτρια της Β' Λυκείου σε λύκειο των Εξαρχείων. Αναφέρεται σε συγκεκριμένη φίλη της που «θα επικαλεστεί κάποια δικαιολογία όταν πρόκειται να κάνουμε ως παρέα κάτι που απαιτεί χρήματα, όμως εγώ και δυο-τρία παιδιά ακόμη ξέρουμε ότι στην πραγματικότητα οι γονείς της έχουν μείνει άνεργοι, οπότε και το χαρτζιλίκι της έχει λιγοστέψει».

«Εγώ δεν ανησυχώ τόσο για τα παιδιά που τελειώνουν τώρα το λύκειο όσο για τις μικρότερες ηλικίες» λέει η κυρία Μαρία Φεργάδη, κοινωνιολόγος, η οποία διδάσκει σε δύο σχολεία, ένα γυμνάσιο και ένα λύκειο. «Το γυμνάσιο είναι πιο κρίσιμο από εκπαιδευτική άποψη». Πρόσφατα συνάντησε το φαινόμενο «ενός μαθητή που αδυνατούσε να βρει τα 2-3 ευρώ που απαιτούνται για την αγορά ενός ντοσιέ. Υποθέτω πως δεν είναι η μοναδική περίπτωση. Ένα παιδί που για λόγους εκτός της θέλησής του μένει πίσω στο σχολείο μπορεί στο τέλος να χάσει τελείως το ενδιαφέρον του για μόρφωση».

Διδάσκοντας μαθήματα όπως το Δίκαιο ο οικονομολόγος κ. Γιάννης Λαβίδας έχει να αντιμετωπίσει τη διαχρονική δυσπιστία των μαθητών του απέναντι στην πολιτική και στους πολιτικούς. «Τους εξηγούσα ότι δεν πρέπει να είναι ισοπεδωτικοί. Πλέον αυτοί είναι πιο δύσπιστοι και εγώ έχω αρχίσει να χάνω τα επιχειρήματά μου». Τον ενοχλεί ότι οι περισσότεροι από τους μαθητές του «ενδιαφέρονται για στρατιωτικές και αστυνομικές σχολές. Είναι κρίμα, υπάρχουν μυαλά που θα μπορούσαν πραγματικά να σταδιοδρομήσουν σε άλλους τομείς, εγώ προσπαθώ να εξηγήσω - σε όσους γονείς είναι διατεθειμένοι να ακούσουν - τι σημαίνει η απόφαση του στρατού ή της Αστυνομίας. Τελικά όμως ο οικονομικός παράγοντας είναι καθοριστικός».

«Έχουν ωριμάσει απότομα»

«Η κρίση δεν έχει επηρεάσει την επίδοση των μαθητών, έχει όμως επηρεάσει τη διάθεσή τους» λέει από την πλευρά του ο Κώστας Θεριανός, διευθυντής σε γυμνάσιο στο κέντρο της πρωτεύουσας, όπου από τους περίπου 270 μαθητές τα τρία τέταρτα είναι παιδιά οικονομικών μεταναστών. «Είτε έχουν γεννηθεί εδώ είτε είναι χρόνια στην Ελλάδα και έχουν σχεδιάσει τη ζωή τους στη χώρα μας, είναι προβληματισμένα. Δεν θέλουν να πάνε στις πατρίδες των γονιών τους, δεν τις νιώθουν σπίτι τους, θέλουν να μείνουν εδώ. Οσοι είναι καλοί μαθητές ρωτούν αρκετά επίμονα για τις σπουδές και τα επαγγέλματα καθώς τους απασχολεί το ζήτημα της εργασίας. Πολλά παιδιά έχουν ωριμάσει ζώντας αυτή την κατάσταση. Εκείνη την Παρασκευή, όταν έγινε ψηφοφορία στη Βουλή για τη νέα δανειακή σύμβαση, με ρωτούσαν αν θα... χρεοκοπήσει η Ελλάδα τη Δευτέρα! Έχουν αναπτύξει, δηλαδή, ενδιαφέρον για την πολιτική επικαιρότητα που πριν από περίπου δύο χρόνια ήταν σχεδόν ανύπαρκτο σε παιδιά αυτής της ηλικίας» σχολιάζει ο κ. Θεριανός, ο οποίος πιστεύει ότι «τα οικονομικά προβλήματα των γονιών τους δεν τους έχουν βγει σε βίαιη συμπεριφορά. Μάλλον τους έχουν βγει σε περισυλλογή, κλειστή διάθεση και προβληματισμό».